

[Johs. Christiansen.]

kan vinde tilstrækkelig Tilslutning i dette høje Ting, vil jeg beklage det. Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at jeg i saa Fald vil nægte at være med i Arbejdet paa ad anden Vej at søge at skaffe de nødvendige Midler til Veje. Finder Rigsdagens øvrige Partier, at Tipstjenesten er det eneste attraaværdige i saa Henseende for at kunne skabe et forsvarligt økonomisk Grundlag for dansk Idræts Virksomhed, ja, saa vil jeg gaa med til at drøfte Sagen ud fra et saadant Synspunkt, og da kan det foreliggende Forslag formentlig udmærket egne sig som et Forhandlingsgrundlag.

Der er et Par Enkeltheder i Forslaget, jeg gerne vil omtale. Der er først selve dette i Forbindelse med § 2 meget betydningsfulde Spørgsmaal, om det bør være et Statselskab eller et privat Selskab, der driver Tipstjenesten. Jeg ser meget vel, at adskillige Ting taler for, at Staten selv paatager sig Driften. Paa den anden Side kan det nu ikke bestrides, at Statsadministrationen er stor nok i Forvejen. Den spænder allerede sit Net om saa omfattende Dele af vort Samfundsliv, at stærke Ønsker om Forenkling og Indskrænkninger for længst er rejst og jo ogsaa nu har faaet Udtryk i Nedsættelsen af en Kommission. Alene ud fra den Omstændighed er det da sin Sag nu at foreslaa en yderligere Gren paa det i Forvejen tæt kronede Træ. Men hertil kommer en anden Betragtning: Er det i det hele taget forsvarligt, at Staten som saadan instituerer sig selv som Driftsleder af en omfattende Spillevirksomhed? Vil det ikke være nok saa tiltalende, hvis man overlader denne Side til et Selskab af mere privat Art? At et saadant Selskab maa underkastes en effektiv Kontrol, er naturligvis givet, men meget taler efter min mere umiddelbare Mening for, at Staten her holder sig lidt mere fornemt tilbage. Spørgsmaalet trænger i alt Fald til en meget nøje Overvejelse.

Saa er der § 7. Denne Paragraf handler om det forventede Overskuds Fordeling. Selve denne Fordeling er ligeledes nærmere Overvejelse værd, men allerede her vil jeg dog mene, at de Fordelingsfunktioner, der er tillagt Indenrigsministeriet og Undervisningsministeriet, henholdsvis med Hensyn til Idrætsformaalene og de kulturelle Formaal, utvivlsomt bør udøves i Samarbejde med Finansudvalget. Endelig føler jeg mig heller ikke helt overbevist om, at Tipstjenesten bør kunne købe sig en Slags Aflad derved, at en ringe Del af Overskuddet fordeles til velgørende eller andre almenyttige Formaal. Alene den Tanke, at saadanne Formaal del-

vis skal baseres paa saadanne Indtægter, der fremkommer gennem en Stimulering af Spillelidenskab, efterlader nu en ikke helt ren Smag i Munden.

Endelig vil jeg, som allerede antydet, sætte et stort Spørgsmaalstegn ved Holdbarheden af de Bestemmelser, der findes i § 9. Det hedder her, at Modtagelse af Indskud til Tipning fra Børn og unge Mennesker, der skønnes at være under 18 Aar, er forbudt. Alene i denne Ordvending: der skønnes at være under 18 Aar, ligger jo en klar Formodning om, at det vil være meget, meget vanskeligt at afgøre, om en ung Mand eller ung Kvinde er lige under eller lige over 18 Aar. Det kan man simpelt hen ikke. Saadan en Bestemmelse bør, som jeg allerede har sagt, utvivlsomt stryges. Naar der bliver Lejlighed til at købe Spillebons i alle Cigarbutikker, i Kiosker o. s. v., saa vil Bestemmelsen ikke kunne kontrolleres tilstrækkeligt effektivt. Det vil ikke være muligt. Hvis den opretholdes, vil Konsekvensen blot blive, at det forbudte udøves i Smug, det vil sige, at de unge Menneskers noget ældre Kammerater kommer til at fungere som en Slags Bookmakere.

Jeg gentager, at jeg langt hellere medvirker til Fremme af et Forslag, der paa ordinær Vis stiller de Midler til Raadighed, som er fornødne, for at dansk Idræt i fuld Udstrækning kan løse sine store og betydningsfulde Ungdomsopgaver. Skal Sagen søges løst gennem Forslaget her, rejser sig med uafviselig Styrke det Spørgsmaal, om det virkelig er forsvarligt at iværksætte en Spillevirksomhed, der under Anvendelse af godt 4 Mill. Kr. i Administrationsudgifter blokker Befolkningen for 30—40 Mill. Kr. aarligt for at skaffe Idrætten 2 à 3 Mill. Kr. Jeg henstiller til andre ærede Partier at tage Sagen op efter samme Grundsynspunkt, og jeg forbeholder mig i øvrigt min endelige Stilling, indtil alle rimelige Muligheder i saa Henseende er blevet prøvet i Udvalget.

Stærmose: Jeg skal meget kort tilkendegive min Gruppes Stilling til det foreliggende Lovforslag. Ogsaa vi er af den Mening, at det vilde være bedre af mange Grunde, om man kunde gaa til direkte Bevillinger til Idrætten, som kunde give Idrætten en Støtte af lignende Omfang som det, man her venter sig som Nettoudbytte af Tipstjenesten. Hvis der skulde blive Tilslutning til et saadant Synspunkt, som flere af de tidligere ærede Ordførere har givet Udtryk for, efter Udvalgsarbejdet, saa vil vi allerhelst være med til at støtte Forslag om saadanne direkte Bevillinger.